

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un jove apòstol de l'Eucaristia

Aquest dissabte, a la basílica de la Sagrada Família, hem tingut el goig de celebrar l'Eucaristia amb motiu de la beatificació del jove màrtir Joan Roig i Diggle. L'Eucaristia és la font i el cim de tota vida cristiana (cf. LG 11). Així ho va experimentar el nostre jove màrtir durant la seva vida, especialment en els moments de prova.

Explica Mn. Pere Llumà, director espiritual del beat Joan Roig, que quan es va trobar amb ell el dia 10 de setembre de 1936 (un dia i mig abans de la seva mort en mans de l'escamot de la FAI), li va insistir a poder emportar-se la reserva eucarística. Volia dur la comunió a alguns cristians del Masnou «pel que pogués passar». Quan Mn. Llumà va accedir a la petició, Joan es va sentir com si fos un nou sant Tarsici, el nen romà del segle III conegut com el màrtir de l'Eucaristia i patró dels escolars, acòlits i ministres de l'Eucaristia. En aquella ocasió, Joan Roig va arribar a dir a Mn. Llumà que seria capaç d'anar a França a peu per rebre la co-

munió eucarística, encara que fos per una sola vegada.

El testimoni de Joan ens recorda que l'Eucaristia és un sacrament que, a qui el rep amb ganes i ben disposat, regala vida, amor, força de comunió i capacitat immensa de perdó. És el motor de la nostra espiritualitat, que fa possible una existència renovada.

Per mitjà de l'Eucaristia, Jesús ressuscitat vol quedar-se amb i en nosaltres perquè tinguem vida eterna. «Els qui mengen aquest pa, viuran per sempre» (Jn 6,58). Els primers cristians van experimentar tot això amb tal força, que deien que sense l'eucaristia no podien viure. Necessitaven rebre-la, almenys, cada diumenge i experimentar en el seu interior la presència de Crist.

Quan participem en la celebració eucarística celebrem que Déu ens estima immensament. En ella ens unim a la vida, mort i resurrecció de Crist. L'Eucaristia té el seu origen en Jesús i ha arribat a

nosaltres a través de l'Església. Tots els cristians tenim la missió de transmetre l'amor a l'Eucaristia a les generacions futures, amb la mateixa alegria i passió amb què ho va fer el beat Joan Roig i Diggle.

L'Eucaristia va portar en Joan a donar la vida per la fe, a perdonar i a pregar per aquells que el van assassinar. També ens anima a viure com va viure Jesús i a ser pa partit i compartit amb els homes i dones del nostre temps. Atravem-nos a ser, com Joan, apòstols de l'Eucaristia, de la presència sacramental de Jesucrist en les nostres vides.

Benvolguts germans i germanes, l'Eucaristia és la font de la nostra vida cristiana. No ens conformem a contemplar la font, beguem d'ella. Que, per intercessió del nou beat Joan Roig i Diggle, l'Eucaristia sigui sempre l'aliment que enforteixi la nostra fe i la nostra esperança. Que l'Esperit Sant encengui en nosaltres, com ho va fer amb els deixebles d'Emmaús, l'amor per la Paraula i per l'Eucaristia. Que Déu us beneeixi a tots.

ENTREVISTA

La força dels moviments apostòlics

JOSEPMARIA BIGATÀ

L'historiador vallesà Josepmaria Bigatà enguany ha rebut l'*Ajut a la formació*, que atorga la Fundació Joan Maragall a persones joves que vulguin treballar en el camp del diàleg entre la fe i qualsevol dels àmbits de la cultura. En el seu projecte «La participació dels moviments apostòlics en la formació de les perifèries urbanes de l'àrea antifrànquista. El cas de Terrassa (1939-1968)» pretén mostrar «com l'Evangeli, per a tots aquells moviments, era font de compromís, i brollador d'uns valors humanistes universalitzables al conjunt d'habitants de la zona, més enllà de la creença i dels compromisos de cadascun».

Quin paper van tenir els moviments apostòlics en la construcció dels barris perifèrics de la postguerra a la transició?

Van tenir dos papers. Primer: van ser molts, numèricament, els cristians que s'implicaren en el moviment veïnal i l'autoorganització dels barris. I segon, i més important: van bastir d'uns valors humanistes i de comunitat a la societat que es volia construir.

Quin model de societat van impulsar?

Molts d'ells tenien un mètode d'acció i vivència de la fe molt clar i senzill: el de la revisió de vida, practicada per la JOC, l'HOAC i l'ACO. Era el *veure, jutjar i actuar*. Veure la desigualtat, valorar com afecta a l'individu i actuar per construir una societat humana. Meditaren qüestions com la del salari, els drets de l'obrer i la injustícia urbana aplicant-les a iniciatives comunitàries que creaven una identitat col·lectiva.

Per què l'Evangeli va ser-ne el catalitzador?

L'Evangeli va ser la font de politització de moltes persones que van prendre consciència de la seva situació d'injustícia amb el testimoni de Crist o amb la militància dels cristians, i els va commoure fins a fer-se càrrec de la situació material. En aquest sentit, va implicar també a no creients.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Telemàticament units en la pregària

La reunió telemàtica dels membres del patronat d'una institució escolar començà, com sempre, amb una pregària. Es procura que aquesta tingui relació amb el temps litúrgic o amb el servei, el mestratge, l'educació..., quelcom relacionat amb les escoles. Decidiren començar amb una pregària entorn la pandèmia de la Covid-19 i la seva incidència en el dia a dia escolar. El patró que l'ha preparat la introdueix amb una breu reflexió: «Senyor Jesús, tu també tenies el teu grup-bombolla: els deixebles amb qui comparties la llar i a qui els feies classes particulars a porta tancada. "Quan deixà la gent i entrà a casa, els seus deixebles li van preguntar què volia dir aquell proverbi" (Mc 7,17). Per això, et demanem que sapiguem crear bombolles plenes d'aire. Que les nostres escoles siguin comunicadores de la Paraula que és Vida. "Al principi existia la Paraula. / La Paraula estava amb Déu / i la Paraula era Déu" (Jn 1,1). El grup-bombolla necessita d'aquesta ànima intangible, que és la comunicació de l'Evangeli, com l'aire que respira i el conforma.

Et demanem, també, que ens ajudis a viure la fragilitat. Cal educar en la

consciència de la contingència humana i preparar els alumnes per acceptar i assumir incerteses, dols i pèrdues. Aquí és on s'ofereix l'oportunitat de treballar la narració de l'esperança com un dels valors específics de la nostra fe. Feu que puguem acompanyar els itineraris personals. Malgrat la sensació de desampar i lliurament als esdeveniments, cal oferir als alumnes recorreguts i fites desitjables que vagin més enllà de la mera capacitació competencial. Ara és el moment d'aixecar caps i albirar horitzons, educar en la transcendència, acompanyar aquests viatges a la trobada amb el Pare de tots. "La gent tornà a reunir-se al seu voltant, i ell els instruïa, com tenia per costum" (Mc 10,1). Et demanem que ens arrelis a l'ara i aquí. Els grups-bombolla no deixen de formar part d'una altra gran esfera plena de vida i fragilitat que es desplaça pel cosmos: el Planeta Terra. Els ulls oberts per treballar, per servir els vulnerables, l'entorn, la casa comuna.»

Tots els presents van concloure lloant el Pare comú: «Glòria al Pare, al Fill, a l'Esperit Sant...». Telemàticament units en la pregària.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La santidad es una flor joven

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Leíamos en *Vatican News*, en relación a *Christus vivit*, que «la santidad es una flor joven».

Ayer, nuestra Iglesia diocesana recibió el don de la beatificación de un joven, Joan Roig. Hace un mes, en Asís, fue beatificado Carlo Acutis. Recordamos unos religiosos y laicos beatificados también en la Sagrada Familia hace un par de años, muchos de ellos jóvenes. Poco antes, otros grupos de mártires religiosos y laicos, jóvenes y mayores, fueron beatificados en nuestra diócesis. Todos nos muestran una santidad cercana. Por medio de los santos «la Iglesia puede renovar su ardor espiritual y su vigor apostólico» (CV 50).

«La santidad es una flor joven» que, cuidada durante toda la vida, larga o

corta, se mantiene lozana. Aun más, cuanto más se cuida, más fresca y joven resplandece. El meollo radica en la unión con el Señor. «Para eso hay que mantener la conexión con Jesús, estar en línea con Él, ya que no crecerás en la felicidad y en la santidad sólo con tus fuerzas y tu mente» (CV158). *Dios es joven*, se titula un libro-entrevista del papa Francisco. Dios es joven por su eterna presencia y porque hace nuevas todas las cosas (Ap 21,5).

Que Santa María nos dé su mano para acoger la llamada a la santidad que el Señor nos hace a todos. Que los jóvenes santos «intercedan por la Iglesia, para que esté llena de jóvenes alegres, valientes y entregados que regalen al mundo nuevos testimonios de santidad» (CV 63).

Lectures de la missa diària i santoral

9. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)
[Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1Co 3,9b-11. 16-17) / SI 45 / Jn 2,13-22]. Dedicació de la basílica del Laterà. Festa del Santcríst de Balaguer; Mare de Déu de l'Almudena (Madrid); sant Teodor, soldat mr. (s. IV).

10. □ Dimarts [Tt 2,1-8.11-14 / SI 36 / Lc 17,7-10]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i doctor de l'Església. Sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí; sant Tiberi, mr.; santa Teopista, vg.

11. □ Dimecres [Tt 3,1-7 / SI 22 / Lc 17,11-19]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia. Sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

12. ■ Dijous [Flm 7-20 / SI 145 / Lc 17,20-25]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i màrtir (1623) per la unitat dels cristians. Sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a la Rioja.

13. ■ Divendres [2Jn 4-9 / SI 118 / Lc 17,26-37]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI). Sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà de Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867); sant Homobò, comerciant de Cremona (†1197); santa Ennata.

14. ■ Dissabte [3Jn 5-8 / SI 111 / Lc 18,1-8]. Sant Serapi, primer màrtir mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ † Diumenge vinent, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Pr 31,10-13.19-20.30-31 / SI 127 / 1Te 5,1-6 / Mt 25,14-30 (o bé: 25,14-15.19-20)]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominica), patró dels naturalistes. Sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

Germanor 2020

Dia de l'Església diocesana

† **CARDENAL JOAN JOSEP OSELLA OSELLA**
Arquebisbe de Barcelona

Carta als fidels de Barcelona

Benvolguts germans i germanes,

Aquest no està sent un any qualsevol. Moltes persones estan patint la crisi sanitària provocada per la Covid-19 i els seus efectes en tots els àmbits, especialment en el social i econòmic. El nostre primer pensament i record és per tots els que ens han deixat, les seves famílies i amics, i també per totes les persones i entitats que han contribuït amb el seu treball i esforç a mitigar els efectes d'aquesta pandèmia.

La solidaritat, la fraternitat i la cooperació entre tots han estat des de sempre eixos que han marcat el camí de l'Església i també, per tant, de la nostra arxidiòcesi. En temps com els que ens toca viure, aquests eixos prenen més valor i tenen més sentit que mai.

La col·lecta de la **Jornada de Germanor** convida els fidels que facin una aportació econòmica extraordinària per fer possible la missió evangelitzadora que l'Església ha rebut del Senyor. I vol dur-la a terme vivint els valors de la solidaritat, de la fraternitat i de la cooperació. Aquesta col·laboració contribueix, doncs, a reforçar el servei de l'Església arxidiocesana i, per tant, de les parròquies, de totes les entitats que en formen part (com la Càritas diocesana i les parroquials), dels mossens i de totes les persones que la integren. Entre tots, amb el nostre temps i recursos,

podem anunciar l'Evangelí i ajudar les persones, especialment ara que n'hi ha moltes d'afectades per la duresa de la crisi econòmica provocada per la pandèmia.

Depèn de tots nosaltres que siguem una gran família, on ens ajudem els uns als altres. Formar part d'aquesta gran família fa que ens sentim acollits i protegits, perquè el Senyor vetlla per tots.

Amb el vostre suport, la vostra aportació, el vostre temps i la vostra pregària segur que aconseguirem que la família sigui més gran i més forta, i que pugui ajudar els germans i les germanes que més ho necessitin.

Aquest esperit de comunió i solidaritat queda reflectit també en el Fons Comú Diocesà, on es reben els diners recaptats a la col·lecta de Germanor, i que es regeix pel principi que tothom aporta segons les seves capacitats i rep segons les seves necessitats. En aquest document podreu veure què rebem i a què destinem totes les aportacions que feu.

En aquest dia de l'Església arxidiocesana, d'una banda, vull donar-vos les gràcies per la vostra col·laboració i, d'altra banda, vull donar-vos a conèixer l'esforç que fem entre tots per fer reals els eixos del Pla Pastoral, que aquest curs, sense abandonar l'objectiu dels joves, tindrà com a prioritat l'atenció als pobres i als desvalguts. Gràcies per la vostra solidaritat, fraternitat i cooperació envers l'arxidiòcesi i les seves parròquies.

Que Déu us beneixi i us guardi en la seva pau.

Carta a los fieles de Barcelona

Queridos hermanos y hermanas,

Este no está siendo un año cualquiera. Muchas personas están sufriendo la crisis sanitaria provocada por la Covid-19 y sus efectos en todos los ámbitos, especialmente en el social y en el económico. Nuestro primer pensamiento y recuerdo es para todos los que nos han dejado, sus familias y amigos, y también para todas las personas y entidades que han contribuido con su trabajo y esfuerzo a mitigar los efectos de esta pandemia.

La solidaridad, la fraternidad y la cooperación entre todos han sido desde siempre ejes que han marcado el camino de la Iglesia y también, por tanto, de

nuestra archidiócesis. En tiempos como los que nos toca vivir, estos ejes toman más valor y tienen más sentido que nunca.

La colecta del **Día de la Iglesia diocesana** invita a los fieles a que hagan una aportación económica extraordinaria para hacer posible la misión evangelizadora que la Iglesia ha recibido del Señor. Y quiere realizarla viviendo los valores de la solidaridad, de la fraternidad y de la cooperación. Esta colaboración contribuye, pues, a reforzar el servicio de la Iglesia archidiocesana y, por tanto, de sus parroquias, de todas las entidades que forman parte de ella (como la Cáritas diocesana y las parroquiales), de los sacerdotes y de todas las personas que la integran. Entre todos, con nuestro tiempo y recursos, podemos anunciar

el Evangelio y ayudar a las personas, especialmente ahora que hay muchas afectadas por la dureza de la crisis económica provocada por la pandemia.

De todos nosotros depende que seamos una gran familia, donde nos ayudamos los unos a los otros. Formar parte de esta gran familia hace que nos sintamos acogidos y protegidos, porque el Señor vela por todos.

Con vuestro apoyo, vuestra aportación, vuestro tiempo y vuestra oración seguro que conseguiremos que la familia sea más grande y más fuerte, y que pueda ayudar a los hermanos y hermanas que más lo necesiten.

Este espíritu de comunió y solidaridad queda reflejado también en el Fondo Común Diocesano, donde se recibe el dinero recaudado en la colecta del Día de la Iglesia diocesana, y que se rige por el principio de que todo el mundo aporta según sus capacidades y recibe según sus necesidades. En este documento podréis ver qué recibimos y a qué destinamos todas vuestras aportaciones.

En este Día de la Iglesia diocesana quiero, por un lado, agradecer vuestra colaboración y, por otro, haceros partícipes del esfuerzo que hacemos entre todos para hacer realidad los ejes de nuestro Plan Pastoral, que este curso, sin abandonar el objetivo de los jóvenes, tendrá como prioridad la atención a los pobres y a los desvalidos. Gracias por vuestra solidaridad, fraternidad y cooperación hacia la archidiócesis y sus parroquias.

Que Dios os bendiga y os guarde en su paz.

Germanor 2020. Dia de l'Església diocesana

Els comptes de l'Arxidiòcesi de Barcelona de l'any 2019

Ingressos 38.468.999,29 €

52,51%

Aportacions voluntàries dels fidels

(Col·lectes parroquials, subscripcions, col·lectes per institucions de l'Església, altres ingressos dels fidels)

14,08%

Altres ingressos corrents

(Ingressos per serveis, subvencions públiques corrents, ingressos d'institucions diocesanes)

14,62%

Assignació tributària

(Fons Comú Interdiocesà)

13,82%

Ingressos de patrimoni i altres activitats

(Arrendaments d'immobles, ingressos financers, activitats econòmiques)

4,97%

Ingressos extraordinaris

Amb la teva ajuda ho hem fet possible

Activitat pastoral / evangelitzadora

«L'esdeveniment de l'Església resplendeix quan en ell es manifesta l'agraïment per la iniciativa gratuïta de Déu, perquè "Ell ens ha estimat primer", perquè "va ser Déu qui va fer créixer".»

Del Missatge del papa Francesc a Obres Missionals Pontífiques

L'activitat pastoral i evangèlica de la nostra arxidiòcesi és possible gràcies a la tasca de 804 sacerdots i religiosos, prop de 1.900 religioses i més de 15.000 voluntaris i catequistes. Tots ells treballen amb un objectiu i interès comú: ajudar a tothom que ho necessiti.

Les 215 parròquies i 710 centres de culte, juntament amb la catedral, han acompanyat i atès tant els residents com els visitants de l'Arxidiòcesi de Barcelona. Aquest any s'han administrat 12.000 sagraments i s'han celebrat 260.000 misses.

Pel que fa a l'activitat educativa de les escoles parroquials, religioses, facultats eclesiaístiques, universitats i instituts superiors, més de 140.000 alumnes es van matricular l'any 2019.

L'activitat assistencial s'ha dut a terme, entre d'altres, mitjançant els 170 centres de Càritas parroquials i arxiprestals i Càritas diocesana. Amb l'ajuda dels nostres col·laboradors i voluntaris, s'han atès nombroses persones en risc d'exclusió social i marginació i s'ha orientat, aconsellat i format en la cerca de feina i oportunitats laborals més de 6.000 persones. Tanmateix, més de 273.000 malalts han estat atesos pels nostres preveres, religiosos i religioses, que han comptat amb la col·laboració de 120 voluntaris del Secretariat Diocesà de Pastoral de la Salut.

Despeses 38.468.999,29 €

48,31%

Conservació d'edificis i despeses de funcionament

11,94%

Retribució del personal seglar
(Salaris i Seguretat Social)

20,15%

Accions pastorals i assistencials

(Activitats pastorals, activitats assistencials, ajuda a l'Església universal, altres lliuraments a institucions diocesanes)

1,22%

Aportacions a centres de formació

0,71%

Capacitat de financiació

17,67%

Retribució del clergat

(Salaris, Seguretat social i altres prestacions socials)

0%

Despeses extraordinàries

Con tu ayuda lo hemos hecho posible

Actividad pastoral / evangelizadora

«El acontecimiento de la Iglesia resplandece cuando en él se manifiesta el agradecimiento por la iniciativa gratuita de Dios, porque "Él nos amó primero", porque "fue Dios quien hizo crecer".»

Del Mensaje del papa Francisco a Obras Misionales Pontíficas

La actividad pastoral y evangélica de nuestra archidiócesis es posible gracias a la labor de 804 sacerdotes y religiosos, cerca de 1.900 religiosas y más de 15.000 voluntarios y catequistas. Todos ellos trabajan con un objetivo e interés común: ayudar a quien lo necesite.

Las 215 parroquias y 710 centros de culto, junto con la catedral, han acompañado y atendido tanto a los residentes como a los visitantes de la Archidiócesis de Barcelona. Este año se han administrado 12.000 sacramentos y se han celebrado 260.000 misas.

En cuanto a la actividad educativa de las escuelas parroquiales, religiosas, facultades eclesiaísticas, universidades e institutos superiores, más de 140.000 alumnos se han matriculado durante este año 2019.

La actividad asistencial se ha llevado a cabo, entre otros, mediante los 170 centros de Cáritas parroquiales y arxiprestales y Cáritas diocesana. Con la ayuda de nuestros colaboradores y voluntarios, se han atendido a numerosas personas en riesgo de exclusión social y marginación y se ha orientado, aconsejado y formado en la búsqueda de trabajo y oportunidades laborales a más de 6.000 personas. Sin embargo, más de 273.000 enfermos son atendidos por nuestros sacerdotes, religiosos y religiosas, que cuentan con la colaboración de 120 voluntarios del Secretariado Diocesano de Pastoral de la Salud.

Germanor 2020. Dia de l'Església diocesana

L'Església és una gran família | La Iglesia es una gran familia

En aquests temps difícils que ens toca viure, deixeu-me que comenci amb un record molt especial per a totes les persones que ens han deixat, i donant tot el nostre ànim i suport als seus familiars i amics. Sempre els recordarem.

Com venim fent cada any, en la Diada de Germanor presentem els comptes de la nostra arxidiòcesi: en aquest cas, els comptes de l'any 2019. Aquests comptes incorporen, per primera vegada, les activitats parroquials i educatives, a més de les pròpies de l'Arquebisbat (incloent les nostres set delegacions), seguint els criteris marcats per la legislació vigent i les directrius fixades per a totes les diòcesis.

Seguint la mateixa línia que anys anteriors, els comptes estan equilibrats i reflecteixen l'activitat que ha tingut la nostra Església diocesana. I mostren també

GASPAR CODERCH

Ecònom de l'Arquebisbat de Barcelona

com som allò que ens ajudeu a ser, aplicant els recursos a les necessitats de l'Església a Barcelona: veureu l'important esforç destinat a la conservació i rehabilitació del patrimoni, al sosteniment dels mossens en actiu, i també als jubilats, al suport a les nostres parròquies i l'ajuda a les comunitats parroquials, perquè segueixin duent a terme la tasca evangelitzadora que tenen encomanada.

Tot això és possible gràcies a la vostra solidaritat, al vostre compromís i al vostre ajut. Això, entre moltes altres coses, demostra que som una gran família. Us en dono les gràcies de tot cor i us animo a seguir amb aquest esperit de col·laboració.

En estos tiempos difíciles que nos toca vivir, dejadme que empiece con un recuerdo muy especial para todas las personas que nos han dejado, y dando todo nuestro ánimo y apoyo a sus familiares y amigos. Siempre los recordaremos.

Como venimos haciendo cada año, en la Jornada de «Germanor» presentamos las cuentas de nuestra archidiócesis: en este caso, las cuentas del año 2019. Estas cuentas incorporan, por primera vez, las actividades parroquiales y educativas, además de las propias del Arzobispado (incluyendo nuestras siete delegaciones), siguiendo los criterios marcados por la legislación vigente y las directrices fijadas para todas las diócesis. Siguiendo la

misma línea que años anteriores, las cuentas están equilibradas y reflejan la actividad que ha tenido nuestra Iglesia diocesana. Y muestran también como somos lo que nos ayudáis a ser, aplicando los recursos a las necesidades de la Iglesia en Barcelona: observaréis un esfuerzo importante destinado a la conservación y rehabilitación del patrimonio, al sostenimiento de los sacerdotes en activo, y también al de los jubilados, al apoyo a nuestras parroquias y a la ayuda a las comunidades parroquiales, para que sigan llevando a cabo la tarea evangelizadora que tenemos encomendada.

Todo esto es posible gracias a vuestra solidaridad, a vuestro compromiso y a vuestra ayuda. Esto, entre otras muchas cosas, demuestra que somos una gran familia. Os doy las gracias de todo corazón y os animo a seguir con este espíritu de colaboración.

EN LÍNIA

Fes un donatiu

Des del web esglesia.barcelona podeu fer donatius en línia a l'Arquebisbat

Aquesta imatge us permet enllaçar amb la pàgina per fer un donatiu mitjançant l'aplicació «AR Església de Barcelona», disponible per a mòbils

Somos una gran familia contigo.

El día 8 de noviembre celebramos el Día de la Iglesia Diocesana, pero la labor de la Iglesia va más allá de un día y un lugar.

Colabora con tu parroquia.

#SomosIglesia24Siete

La teva ajuda amb un clic

Ara col·laborar amb la tasca de l'Església a través d'internet és més fàcil

I pots escollir on vols que vagi la teva aportació: a la teva parròquia, a la teva diòcesi o a la Conferència Episcopal

Ja pots fer el teu donatiu a: www.donoalamevaesglesia.cat

Germanor 2020. Dia de l'Església diocesana

La teva aportació és indispensable!
Ajuda'ns! T'oferim tres maneres de col·laborar:

Omplint la butlleta de subscripció que figura en aquesta pàgina, fent la vostra aportació a la col·lecta d'avui o lliurant el vostre donatiu:

- A la Comptadoria de l'Arquebisbat de Barcelona (c/ del Bisbe 5, 08002 Barcelona - t. 93 270 10 10, ext. 290: Sra. Mar, a/e: mosorio@arqbcn.cat)
- Al despatx de la vostra parròquia
- Fent-ne ingrés o transferència a: "la Caixa" (c/ Ferran, 35 bis): ES19-2100-3000-1222-0137-2608
- Fent-ho pel web de l'Arquebisbat: esglesia.barcelona

¡Tu aportación es indispensable!
¡Ayúdanos! Te ofrecemos tres maneras de colaborar:

Rellenando el boletín de suscripción que figura en esta página, haciendo vuestra aportación en la colecta de hoy o entregando vuestro donativo:

- En la Contaduría del Arzobispado de Barcelona (c/ del Bisbe 5, 08002 Barcelona - t. 93 270 10 10, ext. 290: Sra. Mar, a/e: mosorio@arqbcn.cat)
- En el despacho de vuestra parroquia
- Haciendo un ingreso o transferencia a: "la Caixa" (c/ Ferran, 35 bis): ES19-2100-3000-1222-0137-2608
- Haciéndolo por la página web del Arzobispado: esglesia.barcelona

A la taula següent s'explica el nou règim fiscal:

RÈGIM FISCAL PER A PERSONES FÍSQUES I JURÍDIQUES

Persones físiques (IRPF)	Deduccions**
• Fins a 150 €	80%
• A partir de 150 €	35%
• Donatius recurrents*	40%
• Límit deducció base liquidable	10%

Persones jurídiques (I.S.)	Deduccions
• Donatius en general	35%
• Donatius recurrents*	40%
• Límit deducció base liquidable	10%

En la tabla siguiente se explica el nuevo régimen fiscal:

RÉGIMEN FISCAL PARA PERSONAS FÍSICAS Y JURÍDICAS

Personas físicas (IRPF)	Desgravaciones**
• Hasta 150 €	80%
• A partir de 150 €	35%
• Donativos recurrentes*	40%
• Límite deducción base liquidable	10%

Personas jurídicas (I.S.)	Desgravaciones
• Donativos en general	35%
• Donativos recurrentes*	40%
• Límite deducción base liquidable	10%

DRETS DEL DONANT

- A la deducció fiscal corresponent a la Declaració de la renda de l'any següent (model 100).
- A la deducció fiscal corresponent a la Declaració de l'impost de societats de l'any següent (mod. 200).
- A mantenir l'anonimat davant de tercers.

DERECHOS DEL DONANTE

- A la desgravació fiscal corresponent en la Declaración de la renta del año siguiente (modelo 100).
- A la desgravació fiscal correspondiente en la Declaración del impuesto de sociedades del año siguiente (mod. 200).
- A mantener su anonimato frente a terceros.

OBLIGACIONS DE LA PARRÒQUIA O ENTITAT QUE REP EL DONATIU (metàl·lic o en espècie)

- Expedir certificat acreditatiu del donatiu, amb les dades fiscals del donant i l'import rebut.
- Presentar la Declaració informativa de donatius, donacions i aportacions rebudes (model 182) a l'Agència Tributària durant el mes de gener de l'any següent.

OBLIGACIONES DE LA PARROQUIA O ENTIDAD QUE RECIBE EL DONATIVO (metálico o en especie)

- Expedir certificado acreditativo del donatiu, con los datos fiscales del donante i el importe recibido.
- Presentación de la Declaración informativa de donatius, donaciones y aportaciones recibidas (modelo 182) en la Agencia Tributaria durante el mes de enero del año siguiente.

Retalla aquesta butlleta i fes el teu donatiu

Butlleta de subscripció

Dades bàsiques de la subscripció periòdica a favor de l'Església catòlica
Ordre de domiciliació de càrrec SEPA

Mitjançant la firma d'aquesta ordre de domiciliació, el subscriptor autoritza l'Arquebisbat / Bisbat o parròquia a enviar al banc del subscriptor aquesta ordre perquè carregui al compte la quantitat assenyalada. El subscriptor podrà sol·licitar la devolució. Aquesta haurà de sol·licitar-se dins de les vuit setmanes que segueixen a la data de càrrec al compte del subscriptor.

Cognoms / Surname	
Nom / Name	
NIF / DNI	
Domicili / Address	
Núm. Esc. Pis / Number, stairs, floor	
CP / Postal Code	Població / City
Província / Town	
País / Country	
Telèfon / Phone	
Banc o Caixa / Bank or savings bank	
Domicili / Address	Núm. / Number
CP / Postal Code	Població / City
Província / Town	

NÚMERO DE COMPTE IBAN

E	S																		
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Se subscriu amb la quantitat de euros al

Mes Trimestre Semestre Any

A favor del finançament de l'Església catòlica, desitjant col·laborar-hi des d'avui
(Dia) (Mes) (Any)

(Marqui amb una X l'opció escollida) Arquebisbat / Bisbat de
 Parròquia de (nom)

Població de

Desitjo rebre un certificat per a desgravar de l'IRPF

Sí No

Firma del subscriptor

* Un donatiu és recurrent si en els tres anys anteriors i de manera consecutiva s'ha lliurat a la mateixa entitat una quantitat igual o superior a la de l'exercici anterior.

** Deduccions aplicables a les donacions de l'any 2020 declarades a l'any 2021.

DIUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 6,12-16)

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si algú matinejava per sortir a buscar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa. Pensar-hi sempre, ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el defici, perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot el que es proposen.

Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Quan des del llit us recordo, / passo les nits pensant en vós, / perquè vós m'heu ajudat, / i soc feliç sota les vostres ales. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 4,13-18)

Germans, no podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem pas que us entristíssiu, com ho fan els altres, que no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, creiem també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell.

D'acord amb la paraula del Senyor us diem que nosaltres, si encara quedàvem en vida quan arribarà el Senyor, no serem primers que els qui hauran mort, perquè, a un senyal de comandament, al crit d'un arcàngel, al toc de corn de Déu, el Senyor mateix baixarà del cel, i els qui han mort en Crist ressuscitaran primer, llavors els qui d'entre nosaltres quedem en vida serem enduts juntament amb ells pels aires, en els núvols, per sortir a rebre el Senyor, i així estarem amb ell per sempre. Consoleu-vos, doncs, els uns als altres amb aquestes paraules.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 25,1-13)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola:

«Passarà amb el Regne del cel com amb deu noies, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudentes, i les altres cinc eren desassenyades. Les desassenyades no s'emportaren oli per les torxes, però cadascuna de les prudentes se'n proveí d'una ampolla. Com que el nuvi trigava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l. Aquelles noies es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudentes els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne. Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Us dic amb tota veritat que no us conec. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora».

Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 6,12-16)

Radiante e inmarcesible es la sabiduría, la ven con facilidad los que la aman y quienes la buscan la encuentran. Se adelanta en manifestarse a los que la desean. Quien madruga por ella no se cansa, pues la encuentra sentada a su puerta. Meditar sobre ella es prudencia consumada y el que ve-la por ella pronto se ve libre de preocupaciones. Pues ella misma va de un lado a otro buscando a los que son dignos de ella; los aborda benigna por los caminos y les sale al encuentro en cada pensamiento.

Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

En el lecho me acuerdo de ti / y velando medito en ti, / porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 4,13-18)

No queremos que ignoréis, hermanos, la suerte de los difuntos para que no os aflijáis como los que no tienen esperanza. Pues si creemos que Jesús murió y resucitó, de igual modo Dios llevará con él, por medio de Jesús, a los que han muerto.

Esto es lo que os decimos apoyados en la palabra del Señor: Nosotros, los que quedemos hasta la venida del Señor, no precederemos a los que hayan muerto; pues el mismo Señor, a la voz del arcàngel y al son de la trompeta divina, descenderá del cielo, y los muertos en Cristo resucitarán en primer lugar; después nosotros, los que vivamos, los que quedemos, seremos llevados con ellos entre nubes al encuentro del Señor, por los aires. Y así estaremos siempre con el Señor. Consolaos, pues, mutuamente con estas palabras.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «Se parecerà el reino de los cielos a diez vírgenes que tomaron sus lámparas y salieron al encuentro del esposo. Cinco de ellas eran necias y cinco eran prudentes. Las necias, al tomar las lámparas, no se proveyeron de aceite; en cambio, las prudentes se llevaron alcuizas de aceite con las lámparas. El esposo tardaba, les entró sueño a todas y se durmieron. A medianoche se oyó una voz: «¡Que llega el esposo, salid a su encuentro!». Entonces se despertaron todas aquellas vírgenes y se pusieron a preparar sus lámparas. Y las necias dijeron a las prudentes: «¡Dadnos de vuestro aceite, que se nos apagan las lámparas!». Pero las prudentes contestaron: «Por si acaso no hay bastante para vosotras y nosotras, mejor es que vayáis a la tienda y os lo compréis». Mientras iban a comprarlo, llegó el esposo, y las que estaban preparadas entraron con él al banquete de bodas, y se cerró la puerta. Más tarde llegaron también las otras vírgenes, diciendo: «Señor, señor, ábrenos». Pero él respondió: «En verdad os digo que no os conozco». Por tanto, velad, porque no sabéis el día ni la hora».

«L'espòs és aquí, sortiu a rebre'l»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Acabem la lectura semicontínua de l'Evangeli de Mateu, que hem anat seguint al llarg d'aquest any litúrgic, amb les dues paràboles del judici final que ens acompanyen avui i el proper diumenge.

El capítol vint-i-cinquè de l'Evangeli, que precedeix l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem i a la seva passió i mort a la ciutat, està dedicat a preparar-nos per a l'arribada del Fill de l'home a la fi dels temps. Presenta tres paràboles sobre la fi: la paràbola de les deu noies, la dels servents irresponsables, i la del judici final. Avui, hem llegit la paràbola de les deu noies, o millor, les dames d'honor d'unes nocces.

Una part del cerimonial nupcial de l'època consistia en la processó del nuvi amb la seva esposa des de la casa d'aquesta a la nova llar matrimonial, on els nuvis eren rebuts a la porta per les dames de companyia de la núvia, entre les quals es trobaven les seves germanes i amigues. La processó es realitzava al final del dia, poc abans del banquet de nocces, a les portes de la nit, i calia dur torxes enceses.

Jesús ens proposa el contrast entre dos tipus de noies: les noies sense seny i les previgudes. Davant d'una cerimònia que previsiblement s'allargarà fins ben entrada la nit, el més prudent hauria estat prendre una bona quantitat d'oli per mantenir els llums festius encesos. Però la prudència resulta vana per a la meitat de les noies del grup. Per això, indica Jesús, la seva reacció massa tardana les deixarà excloses del banquet de nocces.

Un final massa radical per al nostre gust, però Jesús així vol motivar-nos a la previsió i a la preparació personal per a la vinguda del Senyor al final dels temps i al final de la nostra vida. Deixar-ho tot per a més endavant, o bé just per al final, pot tenir, sens dubte, funestes conseqüències.

La nostra vida, tard o d'hora arribarà al seu final, i amb ell la nostra trobada amb Déu cara a cara. Per això, cal preparar-nos amb una conducta cristiana digna i coherent, tal com Déu i Jesús esperen de nosaltres. Cal preparar-nos també amb la pregària posant tota la nostra vida en mans de Déu, el nostre Pare, demanant-li perdó pels nostres pecats i sollicitant la seva assistència i la seva ajuda per viure vigilants, alegres i esperançats, en vista a la futura vinguda del Fill de l'home.

Agenda

30è Cicle de concerts d'orgue a Cabrera de Mar. En la commemoració del 450 aniversari de la consagració de l'església parroquial de Sant Feliu, de Cabrera de Mar (pl. de l'Església, 4). Dissabte 14 de novembre (21 h), concert d'orgue amb Mar Vaqué. Cal reserva prèvia a: t. 659 138 328, a/e: cursorgue@hotmail.com

Espai d'interioritat Francesc Palau-Carmelites Missioneres (c/ Immaculada 53-55, Barcelona). *Dimarts 17 de novembre (19 h)*, conferència: «La cura del nostre planeta», a càrrec de Maria Claustre Solé, ODN, biblista. Aportació: 10 €, presencial i online. *Dissabte 21 de novembre (10.30-12 h)*, silenci contemplatiu, guiat per Beatrice D'Cunha, CM. Hi ha la possibilitat de quedar-se a dinar i passar la tarda al centre, fent un recés personal. El preu són 25 €. L'aforament per a ambdues activitats és limitat. Cal inscriure's a: centre@espaiinterioritatpalau.com, t. 938 233 108.

Llibres

El contagio de la esperanza, del papa Francisco. Libro de 152 páginas, de la editorial San Pablo. Abatidos por la pandemia del coronavirus, estamos como los discípulos de Emaús: tristes, amedren-

ados y sin esperanza, hasta que alguien se acerca a nosotros y nos acompaña, haciendo que nuestro corazón arda y se ponga en marcha de nuevo. El Papa ha iluminado este tiempo con palabras que pueden acompañarnos en el largo camino de reconstrucción que nos espera. Verdaderamente esta es la tarea más urgente: contagiar la esperanza.

LA FECUNDITAT DEL SOFRIMENT

FRANCESC TORRALBA
Filòsof i teòleg

El subsòl de tota pedagogia

En el subsòl de tota pedagogia hi ha una metafísica de l'home i de la realitat. La pedagogia és una disciplina polivalent que estudia l'acte educatiu i formatiu i la relació entre l'educador i l'educand. És la persona qui realitza el paper d'educador o d'educand. Des d'aquest punt de vista, tota pedagogia es refereix, en darrer terme, a una antropologia, és a dir, a un tractat de l'home, de la persona humana.

La pedagogia, com la psicologia, depèn fonamentalment dels pressupòsits filosòfics que la forneixen. Les diferències entre la psicologia conductista, la psicoanalítica, l'estructuralista o la constructivista són causades per les diferents orientacions filosòfiques que hi ha a la base d'aquestes elaboracions. El mateix succeeix amb la pedagogia.

Una concepció de l'home materialista i mecanicista possibilitarà un determinat tipus de pedagogia. Una idea

de l'home espiritualista, en canvi, engendrarà una altra teoria pedagògica. La pedagogia està, doncs, en íntima connexió amb l'especulació metafísica o filosòfica. Aquesta vinculació no sempre és manifesta, no sempre es pot discernir amb claredat, però és present de manera subterrània. En tota pedagogia, fins i tot en la més positivista o cientista, hi ha un *background* filosòfic.

Una metafísica de la realitat, que contempli l'escàndol del sofriment i l'íntegri en el seu discurs, donarà peu a una pedagogia en la qual el patiment no serà un fet aliè o accidental a la problemàtica humana, sinó un condicionant transcendental de l'acte educatiu. Una metafísica, en canvi, que obviï la llaga del sofriment, donarà peu a una pedagogia grandiloqüent i desmesurada, a una pedagogia per a déus, però no per a homes.

El sofriment, un nou tabú?, Ed. Claret

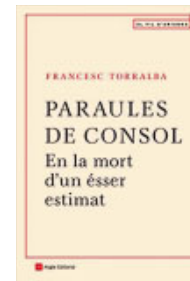
tados y sin esperanza, hasta que alguien se acerca a nosotros y nos acompaña, haciendo que nuestro corazón arda y se ponga en marcha de nuevo. El Papa ha iluminado este tiempo con palabras que pueden acompañarnos en el largo camino de reconstrucción que nos espera. Verdaderamente esta es la tarea más urgente: contagiar la esperanza.

La vida entre reixes, de Victòria Molins. En aquest llibre de 140 pàgines, editat per Claret, que és la segona part del publicat anteriorment *Estava a la presó i em vau visitar*, Claret 2016,

l'autora ens introdueix a un conjunt de vivències i testimonis de moltes persones que pateixen la pèrdua de llibertat. Des d'una perspectiva fresca i directa, ens apropa al patiment i les vivències d'interns i internes que estan reclosos en els centres penitenciaris de Catalunya.

Paraules de consol. En la mort d'un ésser estimat, de Francesc Torralba. Aquell llibre de 176 pàgines, d'Angle

Editorial, ens explica, a través del personatge de Job, com transitar per l'experiència de la pèrdua d'un familiar o amic de manera consoladora i humana. L'autor proposa fer del dol una oportunitat per connectar amb els nostres sentiments més profunds i recordar amb serenitat els nostres éssers estimats.

proposa fer del dol una oportunitat per connectar amb els nostres sentiments més profunds i recordar amb serenitat els nostres éssers estimats.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Un joven apóstol de la Eucaristía

Este sábado, en la basílica de la Sagrada Familia, hemos tenido el gozo de celebrar la Eucaristía con motivo de la beatificación del joven mártir Joan Roig Diggle. La Eucaristía es la fuente y cima de toda la vida cristiana (cf. LG 11). Así lo experimentó nuestro joven mártir durante su vida, especialmente en los momentos de prueba.

Cuenta Mn. Pere Llumà, director espiritual del beato Joan Roig, que cuando se encontró con él el día 10 de septiembre de 1936 (un día y medio antes de su muerte en manos del pelotón de la FAI), este le insistió en poder llevarse la reserva eucarística. Quería llevar la comunión a algunos cristianos de El Masnou «por lo que pudiera pasar». Cuando Mn. Llumà accedió a la petición, Joan se sintió como si fuera un nuevo san Tarsicio, el niño romano del siglo III conocido como el mártir de la Eucaristía y patrón de los monaguillos, acólitos y ministros de la Eucaristía. En aquella

ocasión, Joan Roig llegó a decir a Mn. Llumà que sería capaz de ir a Francia a pie para recibir la comunión eucarística, aunque fuera por una sola vez.

El testimonio de Joan nos recuerda que la Eucaristía es un sacramento que, a quien lo recibe con ganas y bien dispuesto, regala vida, amor, fuerza de comunión y capacidad inmensa de perdón. Es el motor de nuestra espiritualidad que hace posible una existencia renovada.

Por medio de la Eucaristía, Jesús resucitado quiere quedarse con y en nosotros para que tengamos vida eterna. «El que coma de este pan vivirá para siempre» (Jn 6,58). Los primeros cristianos experimentaron todo ello con tal fuerza, que decían que sin la eucaristía no podían vivir. Necesitaban recibirla, al menos, cada domingo y experimentar en su interior la presencia de Cristo.

Cuando participamos en la celebración eucarística celebramos que Dios nos ama inmensamente. En ella nos unimos a la vida, muerte y resurrección de Cristo. La Eucaristía tiene su origen en Jesús y ha llegado a nosotros a través de la Iglesia. Todos los cristianos tenemos la misión de transmitir a las generaciones futuras el amor a la Eucaristía con la misma alegría y pasión con que lo hizo el beato Joan Roig Diggle.

La Eucaristía llevó a Joan a dar la vida por la fe, a perdonar y a orar por aquellos que lo asesinaron. También nos anima a vivir como vivió Jesús y a ser pan partido y compartido con los hombres y mujeres de nuestro tiempo. Atrevámonos a ser, como Joan, apóstoles de la Eucaristía, de la presencia sacramental de Jesucristo en nuestras vidas.

Queridos hermanos y hermanas, la Eucaristía es la fuente de nuestra vida cristiana. No nos conformemos con contemplar la fuente, bebamos de ella. Que, por intercesión del nuevo beato Joan Roig Diggle, la Eucaristía sea siempre el alimento que fortalezca nuestra fe y nuestra esperanza. Que el Espíritu Santo encienda en nosotros, como lo hizo con los discípulos de Emaús, el amor por la Palabra y por la Eucaristía. Que Dios os bendiga a todos.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT